

Medborgere, efter hvad jeg har hørt, som hidtil under Forhandlingen er bleven forhaanet.

Hindenburg: Naar der siges, at der har fundet Bevægelse Sted, og at man skal komme disse i Møde, saa er den allerstetteste Maade at stille sig paa netop den at lade sig drive med Strømmen og gjøre det, som man tror vil være behageligt for dem, der staa i Spidsen for saadanne Bevægelser, for derved at afbøde senere Forbringere. Jeg tror, at det netop er det Mødsatte, man opnaar paa denne Maade. Men jeg tror overhovedet slet ikke, at der her kan være Tale om saadan Bevægelse, idet der efter min Mening ikke kan være nogen Tvivl om, at, saaledes som den nuværende Tilstand er i Landkommunerne, er den god, sund og fornuftig; der er ikke nu Tale om nogen virkelig Splid mellem Bælgerklasserne, men denne Splid mener jeg, vil netop fremkaldes, naar man vedtager Flertallets Forslag. Jeg skal slutte med at paabe- raabe mig et Vidnesbyrd om, at Tilstanden for Tiden virkelig er god, sund og fornuftig, et Vidnesbyrd, som jeg antager vil have en vis Vægt, idet det kommer fra en af de ærede Forslagsstillere, som ved Sagens første Behandling udtalte som sin Erfaring, at der var en saadan Samdrægtighed mellem de forskellige Bælgerklasser paa Landet, at en Husmand, der i flere Aar havde været Medlem af Sogne- raadet og i mange Aar dettes Formand, var bleven valgt ind baade af de høist Beskattede og af de lavest Beskattede, ligegyldigt om han selv hørte til de høist Beskattede eller ikke. Jeg siger nu, at naar de to Bælgerklasser have kunnet arbejde sammen saaledes som hidtil, saa at man ikke kan paavise noget Exempel paa, at nogen af de to Klasser have for- urettet den anden, saa er det ikke godt eller forsvareligt fra de ærede Medlemmers Side, som mene, at man bør undgaa enhver politisk Rivning, at indbringe et Forslag, som det fore- liggende, thi saadanne Rivninger ere et Onde,

som man sidst af Alt skal søge at frem- kalde.

Formanden: Førend Forhandlingerne gaa videre, maatte jeg gjøre en Bemærkning i Anledning af den Yttring, som jeg maatte paatale. Jeg formoder, at den var foranlediget ved en Afbrydelse, da jeg ikke tror, at Forhandlingerne have indeholdt Noget, som kunde berettige til at bruge den; jeg formoder derfor, som sagt, at den var foranlediget ved en Afbrydelse, som jeg ikke ganske har kunnet høre, men som sandsynligvis kom fra et æret Medlem, der sidder imellem den ærede Taler og mig. Maatte jeg i denne Anledning anmode ærede Medlemmer om ikke at sætte op- hidsende Afbrydelser ind i Medlemmers Foredrag, da vi derved paa en unødigt Maade forlænge Forhandlingerne.

Winther: Jeg tog ikke fejl, da jeg før sagde, at jeg nok troede, at der vilde komme en Slags Misbilligelse af min Sammenligning af en Kommune med et Interes- sentsskab, og jeg skal blot tilføie, at Grunden til denne min Sammenligning imellem Kom- munen og et Interessentsskab var, at jeg vilde bruge den ligeoverfor deres Bestræbelser, der ville negte enhver Skatteyder at være Bælger. Forresten er det dog bekjendt nok, at vor Grundlov har gjort Kommunerne til Bærere af mange aandelige og politiske Rettigheder, og at der ogsaa er andre Byrder, som bæres af dens Beboere end netop Pengebyrder. Der er jo f. Ex. mange borgerlige Dombud, der kræve stor Tillid til de Mænd, der skulle udføre dem; ensidigen vil jeg derfor paa ingen Maade indrømme, at en Kommune skulde være et blot Pengeinteressentsskab.

C. B. Nimestad: Det ærede Med- lem, som nu satte sig, erklærede, at han ikke havde talt for i Sager af denne Natur (Winther: I denne Sag), ja i denne Sag,